

STATSMINISTEREN

Oslo, 20. november 2025

Kontroll- og konstitusjonskomiteen
Stortinget
0026 OSLO

Spørsmål om Telenors virksomhet i Myanmar

Jeg viser til brev 22. oktober 2025 fra komiteens leder med spørsmål knyttet til Telenor ASAs virksomhet i Myanmar, og til etterfølgende korrespondanse der svarfristen forlenges til 20. november 2025.

I brev av dags dato har næringsministerens og utenriksministerens svart på spørsmål fra komiteen i samme sak. Jeg viser til disse svarene og vil på samme måte som næringsministeren og utenriksministeren innledningsvis gi uttrykk for alvoret denne saken innebærer, først og fremst for lokalbefolkningen i Myanmar.

Kort om sakens bakgrunn

Telenor ble i 2013 tildelt telekommunikasjonslisens i Myanmar og startet opp sin virksomhet i landet i 2014. Militærkuppet i landet fant sted 1. februar 2021. Den 8. juli 2021 kunngjorde Telenor ASA (Telenor) at de hadde inngått avtale om salg av det heleide datterselskapet Telenor Myanmar Limited (Telenor Myanmar) til M1 Group. Telenor varslet 18. mars 2022 at selskapet hadde fått endelig regulatorisk godkjenning til salget. Salget ble gjennomført 25. mars 2022. Jeg viser for øvrig til næringsministerens brev til komiteen for en mer utfyllende fremstilling av hendelsesforløpet knyttet til Telenors virksomhet i Myanmar.

Norge var ledet av regjeringen Solberg fra 16. oktober 2013 til 14. oktober 2021. Min regjering tiltrådte 14. oktober 2021. Deler av komiteens spørsmål gjelder derfor forhold forut for min regjerings funksjonstid. Det er en del av vår statsskikk at Stortingets kontroll med den utøvende makt også kan rette seg mot avgåtte regjeringsmedlemmer.

I tråd med fast og langvarig praksis under skiftende regjeringer, har jeg ikke bedt om eller ønsket tilgang til organinterne dokumenter ved Statsministerens kontor som gjelder tidligere statsminister og regjering. Dette dreier seg både om forholdet mellom sittende og avgått regjering, og forholdet mellom politisk ledelse og embetsverk. Dette er nedfelt i retningslinjene *Om forholdet mellom politisk ledelse og embetsverk* side 23. Med bakgrunn i

dette har jeg overlatt all håndtering av spørsmål som angår forhold under regjeringen Solberg til mitt embetsverk.

Under er mine svar på komiteens spørsmål. Svarene bygger på en gjennomgang Statsministerens kontor har gjort av egne arkiver i tilknytning til saken.

1. Når ble Statsministerens kontor gjort kjent med problematikken rundt Telenor Myanmar, og hvordan ble dette fulgt opp internt?

I lys av komiteens øvrige spørsmål, tolker jeg spørsmålet slik at det retter seg mot situasjonen Telenor Myanmar stod i etter militærkuppet 1. februar 2021.

Statsministerens kontor mottok 9. juli 2021 en henvendelse fra en utenlandsk privatperson som ga uttrykk for sitt syn på salget av Telenor Myanmar til M1 Group. Ut over høsten samme år kom det flere lignende henvendelser, bl.a. fra ulike sivilsamfunnsorganisasjoner og enkeltpersoner. Kopi av disse henvendelsene brevene følger som vedlegg til dette brevet. Siden det hører under Nærings- og fiskeridepartementet å forvalte statens eierskap i private selskaper hvor staten har eierandel, ble flere av henvendelsene videreformidlet til Nærings- og fiskeridepartementet for håndtering der. Utenriksdepartementet fikk videreformidlet én henvendelse for eventuell oppfølging. Oversendelsene til Nærings- og fiskeridepartementet og Utenriksdepartementet ligger vedlagt.

I tiden mellom militærkuppet 1. februar 2021 og brevene til Statsministerens kontor fra ulike privatpersoner og sivilsamfunnsorganisasjoner sommeren og høsten 2021 var det, slik det fremgår av næringsministerens brev til komiteen, en rekke saker i norske og internasjonale medier om Telenor Myanmar. Da saksforholdet ligger forholdsvis langt tilbake i tid, kan jeg ikke redegjøre konkret for hvordan sakene ble fanget opp på Statsministerens kontor. På generelt grunnlag vil jeg likevel bemerke at ansatte ved kontoret følger norske og internasjonale medier tett. Statsministeren har også tett dialog med berørte statsråder om aktuelle saker, og det er løpende kontakt mellom Utenriksdepartementet og Statsministerens kontor om utenrikspolitiske saker.

2. I 2021 mottok statsministeren mange brev fra menneskerettighetsorganisasjoner som ba regjeringen gripe inn og stanse Telenors samarbeid og salg. I februar 2022 mottok statsministeren brev fra Presidenten i National Unity Government of Myanmar der de opplyser om at de i statsråd har sagt nei til salget av Telenor Myanmar. Hvordan håndterte statsministeren alle disse henvendelsene, og hva gjorde statsministeren for å forhindre at Norge ikke medvirket til brudd på menneskerettighetene i Myanmar?

Jeg viser til svaret på spørsmål 1. Brevet fra presidenten i National Unity Government of Myanmar ble videreformidlet til Nærings- og fiskeridepartementet for videre håndtering. Dokumentasjon på dette ligger vedlagt. Etter dialog mellom Nærings- og fiskeridepartementet og Utenriksdepartementet ble brevet tatt opp i et møte mellom Utenriksdepartementet og National Unity Government of Myanmar i mars 2022.

Når det gjelder siste del av spørsmålet, har jeg som statsminister vært opptatt av at denne saken skal håndteres med det alvoret saken tilsier, og i tråd med den etablerte ansvarsfordelingen mellom statsrådene. Jeg viser til næringsministerens svar til komiteen hva gjelder statens eierutøvelse i Telenor og til utenriksministerens svar til komiteen hva gjelder Utenriksdepartementets rolle.

3. Hva er bakgrunnen for at Statsministerens kontor ikke har tatt initiativ til å vurdere konsekvensene av datadelingen og det etterfølgende salget for å hjelpe ofre og etterlatte?

Statens eierskapspolitikk utøves av Nærings- og fiskeridepartementet innenfor rammene av selskapslovgivningen, verdipapirlovgivningen og eierskapsmeldingene som et bredt flertall i Stortinget en rekke ganger har sluttet seg til, senest i *Meld. St. 6 (2022–2023) – Et grønnere og mer aktivt statlig eierskap*. Rammene har ligget fast i lang tid, og har vært fulgt av ulike regjeringer utgått av ulike partier. Jeg viser til den innledende delen i næringsministerens svarbrev til komiteen.

Rammeverket innebærer blant annet at det er styret og ledelsen som hadde ansvaret for håndtering av situasjonen selskapet stod i Myanmar, herunder for å vurdere konsekvensene av de ulike handlingsalternativene Telenor Myanmar stod ovenfor. For utfyllende informasjon om eierdialogen mellom Telenor og Nærings- og fiskeridepartementet viser jeg til næringsministerens svar til komiteen, og særlig til hennes svar på spørsmål 5, 6 og 7.

4. Ble Statsministerens kontor informert om at Telenor satt på og hadde aktivert og testet vestlig overvåkningsteknologi, og at dette var et sentralt tema i salgsprosessen?

Jeg viser til utenriksministerens svar på spørsmål 3 i hans brev til komiteen, hvor det fremgår at installasjon og testing av overvåkingsutstyr (lawful intercept gateway) i Telenor Myanmar ble tatt opp i Telenors dialog med Utenriksdepartementet. Jeg viser også til dialogen med Stortinget om saken, og næringsministerens omtale av eierdialogen med Telenor. Så langt man har klart å bringe på rene, ble Statsministerens kontor gjort kjent med saken i midten av februar 2022.

Som næringsministeren viser til i den innledende delen av sitt svar, opplyste Telenor i en pressemelding 15. september 2021 at Telenor Myanmar hadde installert overvåkingsutstyr underlagt norsk og internasjonalt sanksjonsregelverk, men at selskapet hittil ikke hadde aktivert utstyret.

5. Hvordan vurderer Statsministerens kontor sitt ansvar i lys av statens eierskap, FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter og OECDs retningslinjer?

Næringsministeren er konstitusjonelt ansvarlig for statens eierskapsutøvelse overfor selskap der staten har en eierandel. Som statsminister og leder av regjeringen er jeg politisk ansvarlig for regjeringens arbeid. Som jeg har gitt uttrykk for i svar på spørsmål 2, har jeg

vært opptatt av at denne saken har blitt håndtert med det alvoret den tilsier og i tråd med den etablerte ansvarsfordelingen mellom statsrådene.

Det følger av bl.a. *Meld. St. 6 (2022–2023) – Et grønnere og mer aktivt statlig eierskap*, at staten som eier forventer at selskaper med statlig eierandel følger FNs veiledende prinsipper for næringsliv og menneskerettigheter og OECDs retningslinjer for eierstyring av selskaper med statlig eierandel. Disse utgjør like fullt anbefalinger og det knytter seg ikke rettslig ansvar til eventuelle brudd på disse.

6. Hvilken informasjon ble formidlet til statsministeren fra Nærings- og fiskeridepartementet og Utenriksdepartementet etter kuppet i Myanmar, og ble det foretatt noen vurdering av regjeringens ansvar for å hindre at norsk statseid virksomhet medvirket til brudd på menneskerettighetene?

I tråd med langvarig konstitusjonell praksis, fra skiftende regjeringer utgått fra ulike partier, finner jeg ikke grunn til å gå inn på regjeringens interne prosesser eller hvilke interne vurderinger regjeringen eventuelt foretok. Det samme gjelder for de delene av saksforholdet som ble håndtert av regjeringen Solberg. For øvrig viser jeg til svaret på spørsmål 1 om når Statsministerens kontor ble gjort kjent med problematikken rundt Telenor Myanmar, og hvordan dette ble fulgt opp.

Det følger av selskapslovgivningen og de etablerte rammene for utøvelsen av statens eierskap i selskaper med statlig eierandel som har vært bredt forankret i Stortinget over lang tid, at det ligger til selskapets styre og daglige ledelse å forstå forvaltningen og driften av selskapet. Det innebærer at det er styret og den daglige ledelsen i Telenor som har ansvar for selskapets operasjonelle virksomhet og for at selskapet drives innenfor gjeldende lover og regler.

Som aksjonær uttrykker staten forventninger til selskapene. Forventningene kommer til uttrykk gjennom de regelmessige stortingsmeldingene om statlig eierskap og følges opp gjennom Nærings- og fiskeridepartementets eierdialog med selskapene. En av disse forventningene er at selskaper med statlig eierandel forventes å respektere menneskerettighetene, se *Meld. St. 6 (2022–2023) – Et grønnere og mer aktivt statlig eierskap* punkt 9.3. Tilsvarende er også før det uttrykt i *Meld. St. 8 (2019–2020) – Statens direkte eierskap i selskaper* punkt 10.5 og *Meld. St. 27 (2013–2014) – Et mangfoldig og verdiskapende eierskap* punkt 8.3.3.3. Det ligger til selskapets organer å operasjonalisere forventningene. Jeg viser for øvrig til utenriksministerens svar på spørsmål 7 i hans svarbrev.

7. Har regjeringen vurdert, eller vil den vurdere, muligheten for å legge til rette for en minnelig løsning eller forlik mellom Telenor og de etterlatte som har reist søksmål, som et alternativ til videre rettsprosess?

I tråd med prinsippene for statlig eierstyring av selskaper med statlig eierandel, som næringsministeren redegjør for i den innledende delen av sitt brev, ligger det til Telenors styre og ledelse å vurdere hvordan selskapet stiller seg til eventuelle rettslige krav som følge

av selskapets håndtering av situasjonen i Myanmar. Jeg viser for øvrig til næringsministerens svarbrev til komiteen, der hun opplyser at Telenor i svaret på et søksmålsvarsel fra en rekke sivilsamfunnsorganisasjoner i Myanmar med krav om erstatning som følge av menneskerettighetsbrudd har bestridt at selskapet er ansvarlig for menneskerettighetsbruddene som har funnet sted.

Vedrørende anmodning om oversendelse av dokumenter

Kontroll- og konstitusjonskomiteen ber om at jeg fremlegger «all korrespondanse og dokumentasjon i forbindelse med Telenor Myanmar-saken, herunder interne dokumenter og korrespondanse departementene imellom».

Henvendelser Statsministerens kontor har mottatt i anledning saken fra eksterne er vedlagt. Interne dokumenter og korrespondanse mellom departementene som inngår i regjeringens og departementenes interne saksforberedelse og som ikke tidligere er offentlige kan unntas offentlighet i medhold av offentleglova §§ 14 og 15 (1). Det er langvarig konstitusjonell praksis, fra skiftende regjeringer utgått fra ulike partier, for at organinterne dokumenter i regjeringen og departementene ikke oversendes komiteen.

Med vennlig hilsen

Jonas Gahr Støre

